

**ВНЕСОК ВОЛОДИМИРА АНТОНОВИЧА
У РОЗВИТОК МУЗЕЙНОЇ СПРАВИ**

Дворкін І.В.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків*

У XIX – на початку XX ст. в Наддніпрянській Україні діяла широка мережа музейних установ. Музеї виникають та працюють при різноманітних інституціях, часто завдяки ініціативній діяльності окремих науковців, громадських діячів, меценатів. Без їхньої активної участі швидкий розвиток музейної справи був неможливим. Значний внесок у становлення університетського музейництва зробив видатний історик, активний діяч українського національного руху Володимир Антонович. Науковець під час своєї роботи в Київському університеті обіймав посади завідувача мюнцкабінету (нумізматичного кабінету) та музею старожитностей.

Науковий напрямок роботи музею старожитностей став провідним під час багаторічної роботи на посаді хранителя В.Б. Антоновича, який у 1879 – 1880 рр. особисто відвідав музеї Львова, Кракова, Праги, Відня, Грацу, Загреба та Белграда із метою ознайомлення з організацією роботи цих установ. Період, під час якого видатний історик очолював музей, став часом розквіту закладу. Якщо у 1873 р. археологічна колекція університету налічувала 1287 одиниць зберігання, то на початку XX ст. вона складалася вже з понад 9 тис. предметів. Вчений щороку проводив археологічні розкопки на території українських губерній (переважно Київського навчальної округи), а також на Північному Кавказі. Усі предмети з цих розкопок передавалися до музею разом з щоденниками. Чимало археологічних матеріалів, що зберігалися у музеї, було залучено до наукового обігу саме його завідувачем. До того ж, вже після смерті вченого у 1908 р. до музею надійшли знахідки з розкопок В.Б. Антоновича, завдяки чому кількість предметів у музеї перевищила 11 тис. Лише за 12 років перебування В.Б. Антоновича на посаді завідувача до мюнцкабінету до нього надійшло близько 5000 монет та медалей.

В.Б. Антонович також став автором нарисів історії нумізматичного та археологічного музеїв, які можна вважати найбільш вдалою у дорадянській історіографії спробою висвітлення історії музейних закладів Київського університету. Праці висвітлюють усі основні етапи становлення музеїв, спроби систематизації та каталогізації його фондів, визначається внесок музейних закладів у розвиток науки тощо.

Учні визначного вченого – В.Ю. Данилевич та М.Ф. Біляшівський також стали відомими розбудовниками українського музейництва початку XX ст.